

Ou Paaie in 'n onrustige wêreld

"Staan op die weë, en kyk en vra na die ou paaie, waar tog die goeie weg is, en wandel daarin; en julle sal rus vind vir julle siel".

Jeremia 6:16

Dit is donker op die verbondserf. Die tienstammeryk van Israel is in ballingskap weggevoer. Hulle het die Here tot so 'n mate met hulle afgodery vertoorn dat die regverdige verbondswraak oor hulle voltrek is. Nou word die aandag op die tweestammeryk van Juda gefokus. Satan span sy net om die Dawidshuis, waaruit die Verlosser gebore moet word.

Vrede, vrede!

Buite die grense van Juda woel dit in die internasionale politiek. Groot magte sê mekaar die stryd aan. Babel bring Assirië tot 'n val. Egipte blaas moord en doodslag vanuit die suide. Tussenin lê Juda. In die oë van die wêreldmoondhede 'n onbeduidende faktor. God se verbondsvolk is menslik gesproke 'n speelbal in die hande van die wêreldgroties.

Wat doen die verbondsvolk te midde van die onrus wat daagliks meer word? Hulle praat mekaar moed in. Ook al is hulle broers van die tienstammeryk in ballingskap weggevoer, word daar luidkeels gepropageer: vrede, vrede! Volstruispolitiek? Valse gerustheid? Of ware gerustheid, wat voortspruit uit 'n vaste vertroue in God die HERE?

Geen druif te vinde

Die profeet Jeremia moet in opdrag van die HERE ondersoek instel of die vredesroep in geloof geanker is. Wat bevind hy? 'n Wingerd wat skoon afgeoes is. Daar is onder die verbondsvolk geen enkele Godsvrug te vinde nie. Die mense se ore is onbesnede: doof vir die Woord van die HERE. Die HERE kan praat en praat, maar dit skeel hulle nie. Profete en priesters, die geestelike leiers, versaak hulle roeping. Hulle is daarop ingestel om bedrog te pleeg. Kinders word van kleins af geleer om hulle eie saak te bevorder. Materialisme en egoïsme vier hoogty.

Vrede, vrede! Maar die HERE word tot 'n bysaak gedegradeer. Vir party is dit 'n belangrike bysaak. Hulle bring nog hulle offers op die vasgestelde tye. Hulle roem in die tempel. Vir ander is die HERE 'n minder belangrike bysaak. Die eerste tiende word nie eers behoorlik aan die HERE gewy nie; laat staan nog die ander nege tiendes van hulle bestaan. Vir niemand is die HERE meer die Alfa en Omega, die Een en die Al in die lewe nie.

Die vrede-oproep is derhalwe 'n bedrieglike spel. Inderwaarheid is daar geen vrede nie. Geen vrede met God nie, en daarom ook geen vrede in die land en in die internasionale politiek nie. Die HERE se tugroede oor die ongehoorsame res van die verbondsvolk word onteenseglik in gereedheid gebring.

Dringende waarskuwing: staan, kyk, vra, wandel!

Voordat die HERE met daad tot die tug oorgaan, word sy vermanende Woord - vir die soveelste keer - met krag verkondig.

"So spreek die HERE: staan op die weë". Ongehoorsame volk Juda, hou op met julle bedrieglike vrede-speletjie. Leef nie met 'n dolle gejaag blindelings en onbesonne voort nie. Hou stil!

"En kyk." Kyk na die pad waarop julle en julle kinders nou loop. Kyk vanwaar die pad kom en waarheen dit lei. Kyk krities.

"En vra na die ou paaie." Die ou paaie is die beproefde weë wat die Here vir sy volk uitgewys het. Dit is die HERE se duidelike wil, soos wat Hy dit dwarsdeur die Skrif bekend maak. Dit is ook sy wil soos wat dit in die gebeure van elke dag ontvou. Langs dié paaie het Hy sy wet as vaste bakens uitgesit. Op dié paaie het Hy sy profete en priesters en konings geplaas om sy volk reg te lei. Vergelyk die ou paaie met die paaie wat jy tans loop. Evalueer. Toets die roete en die rigting.

"En wandel daarin." In die ou paaie van die HERE moet die afvallige volk opnuut behae vind. Daar moet 'n ingrypende bekering plaasvind. Weg met materialisme en egoïsme. Weg met die bou van eie koninkrykies en die propageer van valse vredespraatjies. Die HERE moet weer die Eerste en Laaste word.

Rus vir die siel

Brandende ywer vir die HERE sal lei tot rus vir die siel. Dit is 'n belofte van die HERE. Onrus in die land word nie tot bedaring gebring deur menslike planne en praatjies nie. Die ou paaie moet bewandel word, dan kom daar ware rus. Dit beteken geen konserwatisme asof ons moet terugverlang na die goeie ou dae en dink dat daarin ons behoud lê nie. Dit beteken wel dat die HERE in alles prioriteit moet geniet. Dán ontstaan daar vrede. Dán mag 'n mens onvoorwaardelik op die hulp van die HERE reken in 'n tyd van nood.

Rus in 'n onrustige wêreld

Die taak van die gelowige in hierdie onrustige wêreld is groot. Die christen moet in sy amp van profeet, priester en koning die ou paaie bewandel in 'n nuwe wêreld wat kort-kort 'n nuwe era bedink. Agteroor sit en gelate aanvaar wat gebeur, getuig nie van geloof en gehoorsaamheid nie. Saamswem met die stroom omdat dit die "enigste" manier van oorlewing is, ewemin.

Elke gelowige word in diens van God tot rigtinggewende optrede opgeroep. Dit verg studie. Skrifstudie. Individueel en gesamentlik. Dit verg ook kennis van ons tyd, vakkundigheid, en insig in die verloop van gebeure. Dit verg saam dink, saam praat, saam soek. Die kennis van die Skrif moet die kennis van die lewe deursuur.

Elke lewensterrein

Ons mag nie in die agterste linies beweeg nie, en ander - dikwels ongelowiges - maar laat voorloop en koers gee nie. Die HERE soek sy strydende kinders op die front van die samelewing. Die weë van die HERE sal voortdurend in die onderwys, die politiek, die regstelsel, die beoefening van wetenskap, die ekonomie, die mediese beroep, en al die ander lewensterreine moet aangetoon word. Ou paaie in die onderwys is meer as 'n Bybelonderrigperiode en gewyde sang. Ou paaie in die politiek is meer as om 'n vergadering met Skriflesing en gebed te open. Ou paaie in die regstelsel is meer as die gerusstelling dat daar nog enkele christene ook op die regbank sit. Ou paaie moet alles oral heeltemal deursuur.

Sonder voortdurende gebed sal dit nie kan gebeur nie. Vader, lei ons deur U Woord en Gees, sodat ons kan staan en kyk en vra en wandel in die paaie wat oud is en tog altyd nuut bly. En sodat ons U op die pad vrymoedig om U seën kan bly vra en verwag.

GJ Meijer

© by skrywer - 2009
www.christelikebiblioteek.co.za